

ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ἢ

ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Α. Χ. Στεφοπούλου.

(Συνέχεια ἴδε φυλ. Γ'. σελ. 83).

— Θὰ τὸν ἀκούσω μετὰ θαυμασίας ὑπομονῆς.
 — Οὕτω θέλεις ἐλκύσει τὴν καρδίαν του ἀμέσως,
 — Καὶ κατόπιν ;
 — Πρότρεψον αὐτὸν νὰ ὀμιλήσῃ περὶ ἐμοῦ. Ἄρχισον νὰ με κατηγορῆς καὶ θέλει πάραυτα συνενωθῆ μετὰ σοῦ. Σημείωσον καλῶς πᾶσαν λέξιν του καὶ ἀντιλήφθητι τῶν φράσεών του. Ὅταν ἀναχωρῆ δὲ, λάβε παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξιν τινὰ τῆς ἐπισκέψεώς του—δακτύλιόν τι, ἢ πολύτιμον λίθον, ἢ ταμβακοθήκην, ἢ μανδύλιον—κάτι τί τέλος, ἀρκεῖ νὰ ᾔνε ἀντικείμενον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δύναμαι, χωρὶς νὰ τῷ ὀμιλῶ, νὰ τῷ ὑπενθυμίζω ὅτι δὲν εἶνε τόσο ἐχέμυθος, ὅσον ὄφειλε νὰ ᾔνε. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐν τούτοις δὲν εἶνε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, διότι δὲν ἔχω λαβὴν ἐκ τῶν λόγων του. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβω, ἄλλως δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν παῦσίν μου. Περίμενε—ἄφες νὰ σοὶ δώσω πολὺτιμὰ τινὰ κοσμημάτα ἵνα τὰ μεταχειρισθῆς κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην.

Ὁ Φουκέ ἠγέρθη τῆς ἔδρας του καὶ διευθυνθεὶς πρὸς τινὰ σκευοθήκην ἔσυρεν ἐξ αὐτῆς κιβώτιόν τι.

— Ἰδοὺ λάβε ταῦτα, εἶπεν. Ἀνήκουσιν εἰς τινὰ εὐγενῆ Πολωνόν, ὅστις εὐρίσκεται εἰς Δρέσδην, καὶ ὅστις τὰ ἐναπεθήκευσεν εἰς ἐμὲ δι' ἀσφάλειαν.

Ἡ Μαρία ἔλαβε τὸ κιβώτιον παρὰ τῶν χειρῶν τοῦ Φουκέ καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Μίαν λέξιν ἀκόμη, ἀκριβῆ μου Μαρία, εἶπεν ὁ Φουκέ.